

## Kreikan sosialistiliike ja sota

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917.)

Kreikan sosialistiliikkeen Tukholman kansainvälisen sosialistikongressin valmistaviin istuntoihin saapunut edustaja J. Zorine on antanut Kreikan sosialistiliikkeestä seuraavanlaisen kuvauksen:

Kreikan työväenliike on saanut työskennellä perin vaikeissa oloissa, johtuen suuresti maan heikosta teollisuuskehityksestä ja Balkanin niemimaan epäsuotuisista poliittisista olosuhteista.

Vuonna 1909 perustettiin Kreikan työväenpuolue. Puolueen jäsenmäärä vaihteli ennen ensimmäistä Balkanin sotaa 500 ja 800 välillä. Kun sota syntyi, hajaantui puolue. Useita puolueen jäseniä heitettiin vankiloihin antimilitaristeina. Balkanin sodan ja maailman sodan lyhyenä väliaikana ei puolueen onnistunut saada suurempaa maaperää monestakin syystä, kuten porvaripuolueiden kieristä vaalilupauksista, jotka säännöllisesti unohdettiin vaalien jälkeen.

Kaikkesta huolimatta puolue kuitenkin alkoi vähitellen kehittyä ja kasvaa.

Puolueen ensimmäinen kongressi sodan ajalla pidettiin huhtikuussa 1915. Kongressissa oli edustettuna seitsemän piiriä: Ateena, Piraeus, Volo, Patras, Korfu ja Salonikin voimakas sosialidemokraattinen järjestö. Kongressissa laadittiin ensi kertaa Kreikan historiassa sosialistipuolueen vaaliohjelma tulevia vaaleja varten. Kolme sosialistista ehdokasta asetettiin: kak-

si Salonikissa ja yksi Dramassa — Kavallassa. Uscampia ehdokkaita ei voitu asettaa. Kreikassa on näet sellainen vaalitapa, että jokainen ehdokas asettaa oman äänestysuurnansa, johon äänetäjäät saavat panna joko mustan tai valkosen pallon. Valkonen merkitsee puolesta ja musta vastaan. Hallitus vuokraa näitä äänestysuurnia ehdokkaille määrätystä maksusta.

Vaalit tapahtuivat toukokuun 31 p:nä 1915. Salonikissa tuli valituksi kaksi sosialistia, kreikkalainen asianajaja Sideris ja juutalainen Couriel. Kavallassa ehdokkaana ollut tov. Demitratos sai 10,000 ääntä. Liberaalit siellä voittivat 15,000 äänellä, rojalistien saadessa noin 11,000 ääntä. Sosialistien yhtenä vaalivalttina oli pitää Kreikka puolueettomana.

Lokakuussa 1915 alkanutta serbialais-burgarialainen yhteentörmäystä alkoi Kreikassa yleinen sotaväen liikkeellepano, mikä tuotti suuria vaikeuksia sosialistipuolueelle, teki sen elämän perin vaikeaksi.

Mobiliserausta kesti 14 kuu-kautta, jonka jälkeen puolueen toiminta jälleen vilkastui.

Venäjän vallankumous innostutti Kreikan työläisiä. Niinpä alettiin hallitusta arvostella sen erinäisistä räikeyksistä. Ateenan ja Piraeuksen työväenjärjestöt toimivat protestikokouksia. Hallitus vastasi sillä, että toimitti seitsemäntoista sosialistia vankilaan, niistä 4 naista. Monia muita sortotoimenpiteitä suunnattiin sosialisteja vastaan. Tämä ei kui-

tenkaan tukahuttanut sosialistista liikettä, vaan päinvastoin agitteesi suuria työläisjoukkoja liittymään puolueeseen. Tällaisen tilanteen vallitessa katsottiin välttämättömäksi saada oma sosialistinen sanomalehti. Rahaa ryhdyttiin keräämään. Ja niinpä kesäkuun 15 päivänä 1917 ilmestyi Kreikan ensimmäisen sosialistilehden **Ergastikos Agon (Työväentaistelu) numero**. Tätä en-

simäistä numeroa myytiin 900 kappaletta, toista numeroa 1,200, kymmenettä ja seuraavia numeroita 3,500. Lehti ilmestyi alussa kerran viikossa, mutta ilmestyy jo kaksi ja kolme kertaa viikossa. Piakkoin saataneen se päivälehdiksi, jolloin sen tilaajamäärä kohoaa varmasti 10,000:teen.

Puolueen jäsenmäärä käsittää noin 1,200—1,300.



## Vallankumouskuvia Suomesta



**Turussa:** Työväen ja sotilasten mielenosotuskulkue Itäisellä Rantakadulla.